

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year.
Sing's copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

•83

No. 294, Mon., Dec. 14, 1936

V tork se gre za milijone

25,000 slovenskih državljanov v Clevelandu in v okolici naj vzame v naznanje, da se vršijo jutri, v tork 15. decembra, velevažne volitve v Clevelandu, ki naj prinesejo politikarjem v Clevelandu za to, da se podeli sedanji mestni administraciji novih pet milijonov, tedaj ostanite doma in nikar ne volite!

Če pa nasprotujete nadaljni razpašni administraciji sedanega župana Burtona, tedaj pojrite v tork 15. decembra v volivno kočo in volite proti novim nameravanim davkom. Enkrat je župan Burton že dobil šest milijonov dolarjev. Dobil jih je, ker je tako žalostno jokal, da potrebuje denar za mestno gospodarstvo.

Toda čim je dobil denar, je postavil v mestno službo kakih 2,000 svojih pristašev, ki sicer niso bili potrebni. Bila je sama čista prozorna politika, ko je župan Burton hotel ustvariti svojo lastno mašinerijo za prihodnje županske volitve.

Verjemite nam, slovenski in hrvatski državljanji, da je teh pet milijonov, katere zahteva župan Burton, absolutno nepotrebni. Burton, ki je sicer pošten župan, želi ustvariti s temi milijoni svojo lastno politično mašino, ki mu bo postala pot, da bo ponovno izvoljen županom Clevelandu. Mr. Burton dobro ve, da če ne dobi teh pet milijonov dolarjev pri volitvah v tork 15. decembra, da ne bo mogel pridobiti dovolj nespametnih državljanov, ki bi ponovno volili za njega v novembra mesecu prihodnjega leta 1937.

Pet milijonov dolarjev ne bo šlo za izboljšanje mesta, za nove naprave, za boljšo administracijo, pač pa v pomoč Burtonu, ki bo skušal izboljšati svojo politično mašinerijo v namenu, da bi bil ponovno izvoljen.

Čuditi se moramo županom Burtonu, da ponovno in ponovno zahteva višje davke. Ali mu nismo dovolili meseca februarja letošnjega leta \$6,000,000, ko je kričal v javnost, da ne more naprej z javnimi posli kljub očitnemu dejству, da je sedanja administracija mesta Cleveland dobila več davkov od davkoplăevalcev kot vsaka druga administracija od leta 1928.

Kam gre ljudski denar? Leta 1932 je bila administracija pod županom Milerjem, ki je bil demokrat, deležna le \$21,000,000 dohodkov. Naslednik demokrata Millerja, republikanec Davis, je dobil \$23,000,000 v davkih, poleg tega pa se mu je posrečilo dobiti od zapeljanih pristašev, še enajst milijonov dolarjev za mestne potrebsčine, ali po domače povdano — za politične pristaše!

Ko je bil izvoljen županom Burtonu s pomočjo Sweeneja in laži-demokratov, je dobil Mr. Burton v prvem letu svoje vlade \$26,000,000 v davkih, torej pet milijonov več kot župan Miller. Toda teh pet milijonov novih virov dohodkov ni dovolj za Burtona. Izposlovil je, da smo "darovali" Burtonu šest milijonov, in danes prihaja župan Burton z novo zahtevo pred narod, da se mu še pet milijonov v politične svrhe njegove mašinerije, ki jo ustvarja.

Župan Burton je tekom zadnje politične kampanje napadal predsednika Roosevelta in priporočal državljanom, da izvolijo Landona. Tako potem pa, ko je bil Roosevelt izvoljen, je Burton izjavil, da smo izvolili "najboljšega" predsednika in šel je v Washington, kjer je zahteval od predsednika Roosevelta milijone za javna dela v Clevelandu.

Mr. Burton je zadnji izmed republikancev v Clevelandu, ki skuša v politične namene dobiti denar od naroda. Kam ta denar gre, ve najbolje Mr. Burton. Vlada Zedinjenih držav je potrošila \$14,000,000 za javna dela v Clevelandu, za katera bi sicer moralno plačati mesto Cleveland. Zato kaj potrebuje Mr. Burton nadaljnih pet milijonov, to ne vedemo, toda zdi se nam, da jih rabi za prihodnjo politično kampanjo.

Davkoplăevalci in ostali slovenski in hrvatski državljanji, ki ste bili pod vlado Burtona dovolj prezirani, pojrite na volišče v tork 15. decembra in volite "No" proti novim davkom. Novi davki pomenijo višje najemnine in draginjo. Ne ostanite doma, volite! 25,000 vas je in vi lahko preprečite, da vam znova ne vzamejo iz vaših žepov pet milijonov dolarjev!

Potovanje po zapadni Ameriki

Piše Michael Lah ml., Cleveland, Ohio.

Velikokrat sem se že pripravljal, da bi nadaljeval s pisanjem morda še doma pri mojih starših. Eno in drugo mi je toliko pomoč, da sem se kar skoraj fantov po Ameriki, namreč Alberta Ponikvarja in mene. Radil in bom napisal kar po slovenščini, pa se skočno dogodljaje na potovanju po zapadni Ameriki letos, da bi moral g. uredu precej popravljati napake. No, saj je to njegovo delo, da nam postavljajo, so bila že tri moja pisila v red stavke, pike in vejice. Sicer sem se res učil slovenščine v soli SND takrat, ko nas je še Mr. Ivan Zorman učil in pa počasi. Tedaj me je pa nekoga v tiskarni Ameriške Domovine dne g. ureduš pocakal za uše-

sa in me vprašal, kaj je z mojim gradivom o potovanju. Tedaj sem pa kar oblijubil, da bom veste pisal vsak večer in ko bom gotov, bom prinesel v uredništvo. To sem tudi storil in tako bodo čitalci lahko videli, kaj vse dva korajžna slovenska fanta doživita, kadar se veseta na avtomobil, pa še Ford povrh ter se odpeljeta v širno ameriško zemljo, ne da bi se jima kam mudilo in tudi nikjer ni rečeno, kdaj morata priti domov.

Kot bi spustil dva ptička iz kletke, tako sva se počutila.

Naj v kratkem povem, kako smo prišli na idejo, da bi se peljali po Ameriki, ko vendar ni bilo nikjer ukazano, da moramo iti. Ampak tolkokrat smo brali, koliko je še Amerike tam za Clevelandom in onstran Loraina, da smo sklenili mladi slovenski fantje, da se na lastne oči prepričamo, če je Amerika res tako velika kot pravijo.

Misel za potovanje po Ameriki je rodila v gasolinski postaji Skulovih bratov na 185. cesti. Šest fantov si je dalo roke in obljubilo, da gremo po svetu. Že neseca maja se je to število skrilo na tri, ki smo obljubili držati besedo.

Meni sta tovariša ukazala, da napravim priklopni voz, ki bo vozil našo prtljago, posodo, hrano in druge take potrebsčine. Kakopak, to naročilo je bilo zame velika čast, pa tudi za mojega očeta, ki je zredil takega sina, ki zna stavitvje v tiskarni in v prostem času pa tudi priklice, priklopna vozila in morda celo kolesje, če bi bili še v nodi.

Meseca junija smo bili še trije v tej potovalni korporaciji, kmalu potem sva pa ostala še samo Albert in jaz. Lahko se iztajte zdaj kesajo, ko bodo brali, kako sva se imenito imela po Ameriki.

Ko so bila priklopna kola gočova, sva začela nakupovati druge potrebsčine. Treba je bilo nrečej denarja in nobena živila duša ne ve, kako sva stiskala tiste dni niklje in dajme, si prigovora pri cigaretah in glediščih, samo da name je več ostalo za potrebsne stvari.

Na 31. avgusta sva delala do lesjeti zvečer ko sva spravljala na voz prtljago in ko sva bila zotova, sva bila na smrt utrujena. Najini priatelji so nama napravili tisti večer party za odhodnico in sicer v Jegličevi gostilni na Norwood rd. Težko so naju čekali in ko sva prišla tje ob enajstih, se nama pač ni jubilo dosti zabavati, ker sva mela polno glavo drugih skrb. Vendar sva bila hvaležna prijateljem za pozornost. Ob polne po polnoči sva se poslovila in kar drug drugemu nismo mogli verjeti, da gremo proč.

"Adijo pa zdravi ostanite," sva rekla fantom in dekletonom in se deljala.

Najprej sva se peljala v Bradley, Ill., kjer sva ostala par dni pri Albertovih starših. Od tam sva napravila en skok, 577 milj do Glenwood, Iowa. Potem je naprej skozi Icwa, Nebrasko, Kansas, Colorado, Utah in Wyoming, v Grand Teton National Park.

V mojem zadnjem pismu ste čitali, da sva tukaj dobila v družbo mladega fanta, z imenom Jackson, s katerim smo napravili par izletov v gore in postali tako pravi slovenski hribolazci.

In zdaj se prične moje pisane od tukaj naprej.

Bilo je 12. avgusta, ko se zbuldim zgodaj zjutraj. Nadjin novi tovariš je tako ropotal s kastroiami, ko je pripravljal zajtrk, a ni bilo mogoče spati. Skočil sem iz postelje, ves vnet za domačo zabavo, ki se je pripravljala na naši pečici. Vse koati so nebolele, ker smo prejšnji dan tisčali v gore, ko vendar nismo imeli nicesar iskati tam.

Kot se čitalci tega lista spominjajo, so bila že tri moja pisila iz potovanja priobčena. Ko sem prisel domov, sem začel pisati bolj na široko, ampak bolj sestavljati napake. No, saj je to njegovo delo, da nam postavljajo, pa tudi vrednost, ki je

skozi hišna vrata, ali bolje rečeno: skozi odprtino v našem istoru, sem videl Jacksona, ki se je poveljival okrog pečice in ustvarjal pan-cakes-e, slanino in kavo. Tedaj je postal gospodar čez moje telo moj nos, ki se je ves blažen smehljai prijetnim dišavam sem od ognja. Najprej sem stopil do naša palače oziroma Forda, kjer sem imel spravljeno domačo lekarno, to je razne zaube, mazila, alkohol za drenjenje in drugo. Z alkoholom sem si utri kite, da sem bil vsaj toliko na razpolago mojim rokam, da sem mogel krmiti Lahovega Majka, ki je bil prav strašno lačen v tistem trenutku.

Ker sva z Albertom sklenila, da bova držala skupaj na tem svetu, v veselih in žalostnih slučajih, podnevi in ponoči, sem smatral za svojo sveto dolžnost, da sem še pred zajtrkom stojil v šotor in poskusil s krepkimi brcami spraviti ljubega prijatelja na pozorišče. Ker ni to nič pomagalo, sem ga začel mati z alkoholom pod nosom. To e pa hitro pomagalo.

Po krepkem zajtrku sem vprašal Alberta, če bomo šli danes v hribe. "Ti kar pojdi," je reklo, "če si tako neumen." Ampak kam bom jaz revež šel, ko ima vsaka kocst v mojem telesu svojo misel in vsaka mi pošilja resolucijo, aj dam mir ta dan in ostanem voli pri domu. No, saj je ravno prav. Ti kar leži gori v tiste strmine, jaz bom pa ta čas obleč opiral in druge stvari očistil, a kar ne bom nič računal."

"Okej," sem reklo in potem smo se vsešli k domači zabavi. Vi ne veste, kakšen apetit ima iovek, če prejšnji dan po hrih laži! Tako so še te dobre tvari v nas, kot bi jih veter osil in skoro, da so bila ena ista prenalo tisto jutro.

Po zajtrku sem se pa zopet napotil v hribe, da se enkrat očtemen nahodim, ko v Clevelandu ni enaka prilika, kjer imamo najvišji hrib Rožnik, kjer g. Debevec goji poljedelstvo in se.

(Dalje prihodnjič)

Vse priznanje

Barberton, O.—Sporočati moramo, da je bil nedeljski Ford radio program, na katerem so nastopili šentlovenski pevci, nadvise izboren. Barberontanci čestitajo vremenu mojstru in dirigentu, g. Ivanu Zormanu ter pevcom za tako izvanredno čaščen nastop, ki so ga izvršili.

Anthony Šabec.

Slovenski rojak!

Obeta se nova, izredno zanimiva priovedna knjiga "Živ izvir" izpod peresa Ivana Matičiča, ki jo je pisal šest let.

Je to izvirna, široko zasnovanja slovenska zgodovinska po-

vest, ki obravnava življenje slovenskih oračev od davnih dñi da-

danes. Naši dedje orjejo ledino, trebijo pršašumo, požigajo divjo rast pragozd. Pripravljajo skoz mnoga pokolenja, od ranjanja pri svetih izvirih pa do

tragedije na Bazovici. Živo je obdelan rod, ki orje in seje, se ljubi in ženi, se vojskuje in punta, umira in zopet vstaja. Delo je posejal, sin je zorel ob bujnom klasiju, vnuk se pa spuntal viharju novega časa.

S petim poglavjem se prične novejši čas in z njimi se v hitrejšem tempu razpela historija naše primorske zemlje. Tu so živo prikazani ujeni veseli v burni dnevi z dekorativnim narodnih motivov, kakor jih je narod doživel: zdaj pod mračnim, zdaj pod vedrim nebom.

Zupanom pustiti, da delajo kar hočejo, sami sebi višati plače, to že znajo, drugega pa nič. Skromni pa niso ti naši fantastični kar nič. Za celih 1.200 dolarjev so si povisili plačo na letoto. Pomisliti pa morate, da jih

konflikt dejanja se zaostruje, padati prično pljunci, iz ljudskih bivališč bušne iskri in ihta in krik, do neba vpijoč. Slišimo vpti kamenje in vidimo umirati skale. Temu sledi vstajanje, ki ji ne poznamo primere. Potem pride Regina Coeli z vsemi svojimi torturami, zatem tržaški proces in končno sledi Bazovica. Vse to je podano na poseben način, živo in kleno. Vmes se pa razpletajo žilavogospodarski in socijalni napori našega življa, ki noči kloniti in nemar umreti. Nenavadna uloga žene na izgubljeni zemlji, siljen način način na njena žilavost. Žene, ki ne jadkujejo, dobrе so kakor ajvod kruh, a silne in odporne liki levinje v obrambi svojega zaroda.

Ni to običajna povest, niti samo roman; je kakor film, ki ga se skovalo življenje, pestro in burno.

Knjiga izide, čim bo zbranih dovoljno število naročnikov, vsekar se to zimo. Obsegala bo okrog 400 strani in stanev pred naroči \$1.50 broširana in \$2.00 vezana. Pozneje, ko izide, bo pa znotratnje višja.

Naročila sprejema pisateljica sestra Mrs. Agnes Bencan, 303 Eugenie St., Chicago, Ill.

Z Cleveland sprejema naročino tudi uprava Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave.

Aha, zopet novi davki!

Terezija Rozmanova.

NAŠA LETNA SEJA

Cleveland, O.—Zopet moram prositi za malo prostora v vašem cenjenem listu. Torej tako, že zopet bodo volitve za višje davke. Mili Bože, kam bomo prišli, če nam zapravljivi republikanski župani vedno višajo davke in vsako leto zahtevajo nove milijone. Posestva so vsako leto manj vredna, davki pa vsako leto višji. To je tisti neodvisni župan, ki je lani po shodih občet, kako da bo gledal, da se bodo znižali davki in kakor bo hranil na vseh koncih in krajih. Kako zna hraniti se videlo pred volitvami, ko so pobirali kuhinjske odpadke. Pet do šest črncev je hodilo po cestah za tistimi odpadki. Ker niso imeli dela, so pa noreli po cestah, predno je prišel truk za njimi. Včasih sta to pobirala kvečjena dvojina danes pa, ko norci volijo za milijone večjih davkov, se pa lahko tako dela in razmetava za vaše krvave žulje. Pa pri vsej tej zapravljivosti se pa še dobijo kake izgube, da gredo med slovensko uro na radio program vpti, kako dobri gospodarji so republikanci. In prav tako revede znajo zabavljati čez predsednika kako da zapravljajo ljudski denar. Vi koritarji, le pred svojo stranko pometite najprej. Toda sij ni zameriti takim zmešanim izgubam, ker morajo v tista korita kruliti, iz katerih jedo.

Ampak zameriti moramo našim mestnim očetom. Mesto da bi malo okrečali take župane, ki vedno več zahtevajo od davkoplăevalcev, pa mu vse

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem knjivniku K. Maya

"Zakaj?"
"Ker so nas tam napadli in ujeli."

"Tega vendar nisem vendar jaz krv!"

"Da, vi! Dolgočasili smo se, ležali smo in lenarili, zaspali..."

"Hm... Torej je bila že noč?"

"Ne. Podnevi je bilo, sicer bi bili postavili stražo, pa bi se nam ne bilo nič hudega zgodilo."

"Torej ste vendarle sami kri-vi!"

"Well! Lenarili smo torej in spali. Pa so prišli nad nas, da nismo vedeli, ne odkod, ne kako. In preden smo se zavedli, še za puške nismo prijeли, pa so nas že zvezzali in nam izpraznili žepe."

"Ste imeli mnogo denarja pri sebi?"

"Ne preveč. Saj veste, da sem se mislil v Bagdad vrni-ti."

"Kdo so bili tisti, ki so vas napadli?"

"Arabci."

"Vem. Iz katerega rodu?"

"Dejali so, da so iz rodu Šatt."

"Torej so bili najbrž tisti, ki so napadli tudi naju s Halefom, pa naju pustili, ker so se kuge-zbali."

"Bo že tako. Torej bili smo ujetniki. Skrili so nas v razvalinah, tam smo nekaj dni glado-vali, potem pa so nas vlekli da-lje."

"Kam?"

"Ne vem. Po samem močvirju in trstičju. Nič hudega niso nameravali z nami, le denar so hoteli imeti, pa bi nas koj izpu-stili. Pismo bi naj pisal, nesli bi ga v Bagdad in dobili denar, dvajset tisoč piastrov. Pisal sem Johnu Logmanu, pa tako, da niso nič dobili. Rekel jsem je, naj v treh tednih spet pridejo, trenutno na doma nima toliko denarja."

"Pa to je bilo venčar nevarno za vas!"

"Ne, dobro je bilo. Medtem smo jim namreč ušli. Spravili so nas bliže k Bagdadu in trčeli med potom na sovražen rod. Spopadli so se, naši so sicer zmagali, mislim, ker so bili v pre-moči, pa med bitko so premalo pazili na nas, posrečilo se nam je, da smo se jim izmaznili, sli smo v Bagdad.

Vam bom o tem svojem zani-mivem begu o prilikai kaj več pripovedoval, če hočete in če bo čas."

"In v Bagdadu ste šli koj na naše stanovanje?"

"Yes! Zvedel sem, da ste bi-li tudi vi tam, pa da ste odšli k Haddedinom. Sitna reč! Zakaj niste počakali? Kaj bi naj bil storil? Moral sem za vami, in svoja Irca sem moral poiskati. Parnika nisem več potreboval, prodal sem ladjo, ki je že toliko časa brez dela slonela v bag-dadski luki. Vodnika v Hadra-mut tudi nisem potreboval, sicer pa ste ga že vi plačali."

Vzel sem si človeka, ki je znal angleški, se pridružil neki karavan in odpotoval. Iskal sem Haddedine, pa jih ni bilo najti. Poiskali so si druge pašnike. In vi ste umrli..."

"Kdo vam je to povedal?"

"Beduini so nam pripovedovali, da so Abu Salmani napadli neke francoske popotnike, jih izropali in umorili. Vse se je ujemalo, kraj, čas in osebe."

Bili ste torej mrtvi. Ni se mi ljubilo, da bi tudi mene ubili, pa sem šel v Damask. Poslal sem tolmača nazaj in ostal v Damasku cele tri tedne. Da ste stanovali v krščanski četrti pri Evropejcih, bi se bila gotova kje srečala.

In kaj se je potem zgodilo, to že sami veste. Ali vam naj po-drobnejše pripovedujem, mas-ter?"

"Hvala! Zadostuje! Pa drzni ste bili, da ste si upali črez pu-ščavo v Damask!"

"Pshaww! Si vi niste upa-li?"

"Seveda! Ampak...!"

V tistem hipu sem zagledal zunaj za vasjo četo oboroženih jezdecev. Jezdili so proti jugu v libanonsko predgorje. In ko sem natančno pogledal, — sem spoznal naše kawwase.

Kam so jedzili? Kaj so na-meravali? Zakaj niso prišli k zapadnemu zidu, kakor sem jim naročil?

Na to vprašanje sem koj do-bil odgovor.

Od mesta sem sta se bližala razvalinam dva človeka. Jakub je bil in še kdo, mož častljive, dostojansvene zunanjosti.

"Selam!" je pozdravil nezna-ni spremljevalec Jakubov, ko sta vstopila.

"Alek!" sem odgovoril.

"Jaz sem kodža paša baal-beški, pa sem prišel, da vas vidim in da pokadim z vami pipo toba-ka."

Segel je v kuftan in izvlekel čibuk. Koj mu je porinil Lind-say tobaka in mu tudi prižgal.

"Dobrodošel si, effendi!" sem dejal. "Ali dovoli, da se za ne-kaj časa pomudimo na ozemlju, ki ga ti vlađa?"

"Ostanite, dokler se vam zlju-bi, pa dovolite, da prisedem!

Cul sem, da ste Franki, bral sem tudi pismo svojega predstojni-ka. Zato prihajam k vam. Stori-l bom vse, kar zahtevate. Ali vam je pray, da sem kawwase nagnal nazaj v Damask?"

"Torej si jih ti poslal nazaj?"

"Da. Čul sem, da posedajo po-kavarni in govorijo o vaši zade-vi. Ali morete ujeti tatuf, ako se razzve, da ste ga prišli lovit?

In tale Jakub Afara mi je to-zil, da so vam bili nepokorni in da so zahtevali bagšis za vsa korak, ki so ga za vas storili.

Zato sem jih spodil in dal čaušu-pismo na kaimakama, da jih bo kaznoval. Padišah, ki ga naj Allih blagoslovi, hoče imeti red v državi in tudi mi mramo skribeti, da bo red."

Mož je bil res pošten uradnik, prava redkost v deželah padiša-ha. Le škoda, da nismo mogli njegove poštenosti tudi pošteno izkoristili. Prosili smo ga le, naj molči o nas in o naših na-menih, sicer pa da naj zadevo-prepusti nam.

"Bodite zadovoljni, da niste prišli kakemu drugemu kodža paši v pest!" je pravil. "Ali ve-ste, kaj bi storil?"

"Kaj misliš, da bi storil?"

"Odvel bi vam zlato in dra-gulje. Predvsem, da odloči, ci-gavi so. Treba je vendar dokazati, da se je res zgodila tativna,

da so te dragocenosti res ukra-dene, kdo da je tat itd. Medtem bi minilo mnogo dni in v mon-igh dneh se spremeni tudi zlato in drago kamnjenje, kakor sami veste."

In prav je povedal. Take so bile pravne razmere v Turčiji. Jakub si je lahko čestital, da je naletel na poštenega uradnika.

Kodža paša nas je prosil, naj mu zaupamo konje, pa da naj jih posamiči pripeljemo v mesto in neopaženo. Posvaril nas je še, naj ne hodimo v podzemelj-

ske rove razvalin, ker bi se v njih lahko zgrešili in ponesre-čili.

Da so pod razvalinami temp-ija rovi in hodniki, to sem že sam opazil. Čemu so služili, se ne ve. Morebiti za shrambo, morebiti tudi za zavetišče ob času sovražnega napada. Da so iskali v teh rovih pribeljališče

tudi ljudje, ki se niso smeli po-kazati na solncu, je bilo verjet-

no. (Dalje prihodnjic.)

1936 DEC. 1936						
Su	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

20.—Slovenska mladinska šo-le S. N. D. priredi božičnico šo-le v avditoriju S. N. Doma.

25.—Mladinski pevski zbor "Škrjančki" priredi igro in božičnico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ priredi igro "Neve-sta iz Amerike" v Slovenskem domu na Holmes Ave.

27.—Svetovidski oder: božične igre otrok, v dvorani šole sv. Vida.

31.—Gospodinjski klub Slo-venske delavske dvorane na Prince Ave. priredi Silvestrov večer.

31.—Silvestrov večer, ženski odsek S. N. Doma, v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

1.—Junior League of SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

2.—Društvo Napredne Slo-venske št. 137 SNPJ imajo plesno veselico v avditoriju SND.

9.—Interlude League, ples v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo Žužemberk, plesna veselica v spodnji dvoran S. N. Doma.

9.—Slovenska zadruga ima plesno veselico s prosto večerjo za vse goste v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

10.—Koncert mladinskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

10.—Baragov zbor, koncert v dvorani šole sv. Vida.

13.—Klub društv S. N. Doma, ples v avditoriju S. N. Doma.

14.—Konferenca delničarjev S. N. Doma, v avditoriju S. N. Doma.

16.—Samostojni pevski zbor Zarja, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Obletnica S. N. Doma. Proslava v avditoriju SND.

17.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v šolski dvoran S. N. Doma.

23.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ proslavi obletnico v avditoriju S. N. Doma.

23.—International Auto Workers' Union Local 32, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Svetovidski oder: pred-stava v dvorani šole sv. Vida.

24.—Workman Sick Benefit Society, koncert v avditoriju S. N. Doma.

24.—Euclid Rifle klub ima srnjakovo večerjo in lovski ples v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

28.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ proslavi obletnico v avditoriju S. N. Doma.

28.—International Auto Workers' Union Local 32, ples v avditoriju S. N. Doma.

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditev v avditoriju S. N. Doma.

3.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

4.—Podružnica št. 10 SZZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranah Slo-venskega Doma na Holmes Ave.

4.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

11.—Samostojni pevski zbor Zarja, spomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.

11.—Svetovidski oder: pred-stava v dvorani šole sv. Vida.

14.—Majhjevič radio kon-cert, v avditoriju S. N. Doma.

20.—Svetovidski oder: očetovska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

28.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Soča št. 26 SDZ, veselica v Sachsenheim gornji in spodnji dvorani.

30.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ, proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

31.—Društvo Carniola Tent št. 1288 T. M. priredi proslava 25-letnice v Slovenskem narod-nem domu.

FEBRUAR

6.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

6.—Ženski klub Slovenskega Doma, maškeradna veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

7.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avdi-toriju SND.

7.—Baragov zbor, spevoga-vo v revščini tudi že bje živila samo tega, kar bo dobila za do-to. Ko pa je prišlo že tako da-leč, da tudi mladi Milorad ni več dvomil, da ga ima Bosiljka

zato rada, kakor mu je

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

Sir John je povesil glavo. "Niti mu me more več pomaga-
ti moja pravica," je pripomnil
mrko. "Dasi ga lahko mašču-
jem, pa mu ne morem več vrni-
ti življenja." Sir John je po-
gledal zdravniku: "Maščevanje,
gospod, je najbolj voto izmed
vseh porogljivosti življenja."

"Vaša dolžnost, Sir John,"
je odvrnil zdravnik, "je dolžnost
izvajanja pravice, ne osvete."

Sir John se je sklonil nad Lio-
nelom, iz katerega je naglo uha-
jalo življenje. "Da bi se vsaj
za trenutek zavedel in s svojimi

Vse je pripravljeno!

Kar zavijali bomo za vas,
samo pridite v našo trgovino.
Imamo na tisoče vsakovrstnih
daril za vso vašo družino, za
matere, za očete, fante, dekle-
ta in otroke. Pridite sedaj, ne
čakajte do zadnjega dneva.
Pridite in izberite, nekaj ma-
lega plačate takoj, pa vam
spravimo na ročen obraz,

dokler ga ne boste rabili.
V zalogi imamo lepo izbe-
ro lepih sukenj za žene, de-
kleta in otroke, ravno tako
tudi veliko zalogu vsakovrst-
nih oblik, izvrstne svilnate
obleke in drugo blago. Ravno
sedaj smo dobili novih mode-
lov za leto 1937. Pri nas dobi-
te vse, kar potrebujete pri
vsi družini. Se vam toplo pri-
poročamo za obisk.

Anzlovar's
6202 St. Clair Ave.
vogal 62. ceste.

(Dec. 10, 11, 14.)

"Odpocila?" je ponovila z vol-
tim glasom.

"Uboga ovčka, uboga ovčka,"
je lamentiral. "Z vso naglico,
kolikor je je sposobna ta ladja,
pomo jadrili nazaj proti Angli-
ji. Torej pogum . . ."

Toda ona ga je nestrpno pre-
kinila.

"Pravkar sem slišala nekega
mornarja, ko je pravil svojemu
tovarišu, da nemeravate obesi-
ti Sira Oliverja Tressiliana —
in sicer še današnje jutro."

On ni razumel smisla njenih
besed. "Nič se ne boj," je rekel.
"Moja sodba bo pravična in na-
gla, moja osveta sigurna."

Ona je globoko zaspela ter
polozila roko na prsi.

"In na podlagi kakšnih otožb,"
je vprašala izzivalno, "mislite
storiti to?"

"Na podlagi kakšnih otožb?"
je rekel. Strmeč jo je gledal,
povsem zmeden nad njenim
vprašanjem. "Na podlagi kak-
šnih otožb?" je ponovil. Nato
pa se mu je menda pričelo poča-
si svetiti v glavi.

"Vidim, vidim," je rekel z
glasom, iz katerega je bilo raz-
berati veliko usmiljenje. "Zdaj
mora počivati," je dejal nežno,
"in se ne smeš baviti s takimi
mislimi. Prepusti to stvar me-
ni, in bodi prepričana, da bom
vse prav ukrenil."

"Sir John, niste me pravilno
razumeli. Jaz ne zahtevam, da
maščujete mene. Vprašala sem
sam, na podlagi kakšnih
otožb hočete izvršiti to, kar na-
meravate, pa mi niste odgovori-
li."

On je eddalje bolj začuden
strmel vanjo. Torej je bil v
zmoti. Saj je bila povsem pri-
zdravi pameti in gospodarica
same sebe. In vendar, mesto
nežnih vprašanj, tičičih se Lio-
nela, je hotela vedeti, na podla-
gi kakšnih otožb hoče dati Oli-
verja obesiti . . .

"Ali je res potreben, da ti
navedem — pa ne samo tebi,
vendar tudi vsem drugim?"

"Zanj?" je vprašal ter naguba-
l celo.

"Da. Usmiljenje do Oliverja
Tressiliana."

marveč vsem ljude m — kakšne
zločine je ta človek zakril?"
jo je vprašal.

"Tega mi ni treba praviti," je
rekla, "povejte mi samo, s kak-
šno pravico se postavlja za
njegovega sodnika in njegovega
raba; s kakšno pravico ga po-
siljate v smrt brez obravnave
in na tako brezobzirem način."

Bila je resna, kakor da je v njej
zdržena vsa avtoriteta sodni-
ka.

"Ampak Rozamunda," je re-
kel na ospunjenu, "Rozamunda,
ti, ki ti je storil med vsemi naj-
več hudega, kako mi moreš ti
zastavljati taka vprašanja? Po-
stopati nameravam z njim tako,
kakor je običaj, da se posto-
pa na morju z vsemi nepri-
pravi, kakršen je Oliver Tressi-
lian. Sicer v kakšno dobro pa
naj bi bilo, če bi ga prepeljali v
Anglijo?" je vprašal nepotrež-
ljivo. "Tamkaj bo moral pred-
sodbo in izid iste je že vnaprej
začenjen. Čemu mu torej de-
lati še nepotrebne muke?"

"Ne, tega ni on storil!" Bila
je naravnost strastna v svojem
zanikanju tega. "Medtem sem
zvedela vso resnico."

"Iz njegovih ust, kajpak?" je
dejal reže Sir John. "In verja-
la si mu . . ."

"Če mu ne bi bila verjela, ga
ne bi bila poročila."

"Poročila?" Nenadna groza je
nekoliko zavrla njegovo jezo.
Ali res ne bo nikoli konca groz-
nih razkrivij? "Ti da si poro-

čila tega brezčastnega lopova?"
je vprašal z votlim glasom.

"Da; v Alžieru one noči, ko
smo se tam izkrcali.

On je še vedno stal tam osup-
jen in zmeden, končno pa je
eksplodiral: "Dovolj!" je zakli-
cal ter požugal s pestjo. "Dovolj
tega, kakor mi je Bog priča!

Če ne bi bilo nobenih drugih raz-
logov, da se ga obesi, je to do-
volj velik razlog. Zdaj lahko
gledaš v meni človeka, ki bo te-
kom ene ure storil konec tej pav-
lihovski poroki!"

"Ah, samo če bi me hoteli po-
slušati!" je prosila.

"Poslušati!" Ustavl se je pri-
vratih, kamor je stopil, hoteč iz-
dati svoj ukaz, da store konec
z Oliverjem Tressilianom. "Da
bi te poslušal?" je ponovil z je-
nim glasom. "Slišal sem že več
ko dovolj!"

"Ta mož je mnogo trpel," je
rekla Rozamunda. "Sam Bog ve,
koliko je trpel na duši in telesu
za grehe, katerih ni nikoli sto-
ril! Za mnogo tega trpljenja se

ima meni zahvaliti. Danes vem,
da ni on umoril Petra. Vem to,

kakor vem tudi to, da bi on danes

to lahko dokazal brez vsake tuje

pomoči, če ne bi jaz zakrivala
nekega neloyalnega in nizkotne-
ga dejanja. Vem, da je bil

ugrabljen in odveden na ladji,
preden se je mogel oprati ma-
dežev, s katerimi so ga omade-
ževali. Vem dalje tudi, da mu

ni poslej preostalo ničesar dru-
gega kakor samo še življenje re-
negata. In jaz sem pri tem naj-
več zakrivila. Zdaj zaradi te-
ga silno trpin in vse to iz srca
čbalujem. Usmilite se ga in
prihranite ga meni. Ako me

ljubite . . ."

Toda on je slišal dovolj.

"Niti besede več!" je vzkli-
knil. "Saj baš zato, ker te ljubi-
m — ljubim in iz srca pomilu-
jem — te nočem več poslušati.

(Dalje prihodnjič)

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POMILSTVOM
Pomilštvo in vse potrebitne
za dom.

6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2378

V vseh lekarnah

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listike za

vse prekomorske parnike;

POŠILJA denar v staro domo-
vino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalогi tudi
jugoslovanske znamke

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMOG IN TOČNA
POSTREZBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERMAN

J. J. FRERICKS

POSEBNOST!

Deške in fantovske

SUKNJE

\$4.95, \$8.50, \$9.95, \$12.00

FRANK BELAJ

6205 St. Clair Ave.

Božična darila

Dajte za letosni božič kako praktično darilo. Mi imamo
popolno izbiro predmetov, ki so lepi in dopadljivi. Ponosni boste
s takim darilom in vaši prijatelji bodo veseli, ko ga sprejmejo.

Priporočamo sledče:

Philco in RCA radije
Maytag pralni stroj
Likalni stroj
Westinghouse ledeničko
White šivalni stroj
Royal čistilec
Udobne stole
Skrinje iz cedrovine
Vozičke za dolike
Otroški breakfast seti
Otroške mizice
Svetilke za vse potrebe

To je samo nekaj stvari izmed tisočerih predmetov, ki jih
lahko kupite pri nas.

Naše cene so najnižje

NAŠI POGOJI SO NAJBOLJŠI

Naša kvaliteta je najvišja

A. GRDINA IN SINOVI
6019 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2088
15301 WATERLOO RD.
KENMORE 1235

Naše prodajalne bodo vsak večer odprtne do božiča

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI
PRELJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

John Zlatorepec

ki je za vedno v Gospodu za-
spal dne 14. decembra 1926.

Let deset je že poteklo,
kar odšel si Ti od nas;
vedno pa v življenju našem
v duhu z nami bo povsod.

Smo prehitro Te spremili
ko za vedno si zaspal,
a Tvoj spomin ostal bo
v naših srcih večni čas.

Preljubljeni soprog in oče,
mirno spavaj pod zemljo,
duša Tvoja naj pa srečo
vziva v raju blaženo.

Ostali:

sopoga in otroci.

Cleveland, O., 14. dec. 1936.

DRUGE OBLETNICE SMRTI NADVSE LJUBLJENEGA SOPROGA IN
DRAGEGA OČETA

FRANK LAURICH

ki je za vedno v Gospodu zaspal dne 13. decembra 1934. Še vedno ohranjen
v blagem spominu pri svojih dragih.

Deceember mesec je zopet med nami,
in narava se vsa veseli prihoda božjega.
Toda za nas je ta najbolj žalosten mesec,
ker v njem nam je Bog odvzel najdražji zaklad,
predragega očeta in nadvse ljubljene soproga.
Dragi soprog in preljubljeni oče, globoko v srcih naših
je za vedno utisnjen blag spomin na Tebe
in ne izgine, dokler nas ne pokliče Stvarnik vsemogočni,
da pridemo tudi mi vsi za Teboj.

Preljubljeni soprog in oče, najdražji nam zaklad,
prezgodaj prezgodaj si ločil se od nas;
blaga duša si nam bil in noč in dan si se za nas trudil.
V spominu gorečem v srcih za vedno si nam Ti ostal.
Sedaj pa mi vsi k Bogu kličemo, da on na veke naj Ti bo plačnik
Tam na gomilo k grobu Tvojem mi prihajamo,
tolažbe več ne najdemo, ker mirno v grobu Ti sedaj počivaš.
Toda sveta vera nas uči, da odšel si v boljši dom,
kjer ni trpljenja in ne bolečin, kjer truda rešen je trpin.

Ljubi soprog in oče predragi, naj večna luč zdaj sveti Ti. V hladnem
grobu pa mirno počivaj in duša Tvoja naj pa sveti raj uživa.

Zaluboči ostali:

ANNA LAURICH, soproga;

sinovi, hčere, zetje in sinahe, in vnuki, v starci domovini pa mati.

Cleveland, Ohio, 14. decembra, 1936.